

Резюме на видеото „Къде е ключът“

Ситуация:

Семейната двойка Кристине (83) и Фриц (86) живеят у дома си. В този епизод г-н Фриц често забравя и често е много объркан. Винаги има спорове, защото нещо не е намерено: Очила за четене, портфейл, ключове и т.н. Г-н Фриц винаги отрича ТОЙ да е забравил нещо. И двамата имат напълно идентичен ключодържател.

Съдържание на клипа:

Г-жа Кристине казва, че иска да пазарува. Но сега въпросът: „Каж ми къде е ключът?“ Тя предполага, че НЕЙНАТА връзка ключове трябва да е на скрина. Но тя липсва. А г-н Фриц казва, че ТОЙ носи неговата в джоба си. А тя: „...прибрал си го някъде...“. Но той отрича това. Тя предполага, че е в джоба на панталона му - и всъщност го намира там. Тя казва победоносно: „И къде беше той? В джоба ти!“. Но той казва, че не знае КАК ключът е попаднал там „Не съм го сложил там...“

- „Както винаги!“, казва в заключение г-жа Кристине.

Анализ:

За съжаление, нямаме общовалидни рецепти или препоръки - винаги трябва да се справяте креативно със ситуацията. Трудно е за съпрузите, когато осъзнаят, че човекът, с когото сте искали да остареее, започва да забравя и вероятно развива деменция. Обвиненията в забравя са много чести, а засегнатите често отричат да са виновни.

Вече въпросът „Къде е ключът?“ включва и обвинението, че ТОЙ трябва да има нещо общо с това. Това задейства неговата защитна реакция: Той носи своя в джоба си. Може вече да е сложил ВАШИЯ ключ в джоба си, защото не е намерил НЕГОВИЯ. И твърдението ѝ, че той го е „прибрал“ някъде ОТНОВО е ясно хвърляне на вината. Затова той отхвърля „...не мисля...“.

„Отново“ показва постоянно обвинение. Той вероятно забравя или губи нещо ЧЕСТО. Такива думи (напр. „отново“) трябва да се избягват, защото почти принуждават дори здрави партньори в разговора да заемат отбранителна позиция. Диалектната дума „прибрал“ също има отрицателно значение в този контекст, почти като че ли го е скрил. Тя запазва укорителния тон, когато казва, че е намерила ключа в джоба на панталона му. Това обвинение вероятно включва невнимание и небрежност.

Отговорът на обвинението често е да отречеш нещо. Може би спокойствието му означава, че той вече знае нещо подобно и е примирен. Въпреки че много хора се надяват, че другите ще **СЕ ПОДОБРЯТ**, когато обвиняват, това **НЕ** може да се очаква специално тук, защото неговата забравя е симптом на заболяване. Той не забравя нарочно. И просто е забравил, че носи ключа си в джоба на друг чифт панталони. И със сигурност не знае, че е сложил и **НЕЙНИЯ** ключ в джоба си. Така че и той не знае **ЗА КАКВО** трябва да е виновен. Само **ТЯ** продължава да се държи така, сякаш той е направил нещо нередно. Той не разбира **КАКВО** е сгрешил отново. И тогава роднините излизат с твърдения като: „Помисли си...“, „Не можеш ли да си спомниш?“, „Казах ти го специално...“, „Ама и ти забравяш всичко!“, „Пак ли го забрави?“, „Сигурно изгуби ключа си отново!“

Това е „отрова“ за засегнатите и **НЕ** е полезно. Те виждат това като потвърждение, че правят всичко погрешно и че вече не са добри в живота.

Отражение:

Трябва ли от хората, които често губят нещо, просто да се **вземе** ключа за **вкъщи**?

Законно погледнато не е позволено, защото отнемат свободата на тези хора. Също така от **етични причини** това би било под въпрос. **Технически** погледнато, **въпросът е дали** това лице изобщо може още да **борави** правилно с **ключа** (да пъха ключа, да го върти в правилната посока). **Прагматичен** остава въпросът дали има смисъл. Това **често би било** **полезно**, защото не е нужно да търсите. Но **засегнатите лица** често не е **на мнение**, че това се дължи на **НЕГОВОТО забравяне**. Забелязват само, че ключът липсва. И често се чувстват **покровителствани**.

Така че би имало смисъл, ако и **двамата** имат **ключ**. Но трябва да бъде **различно маркиран** (ключодържатели, капачки за ключове и т.н.), за да знаете кой какъв ключ притежава.

Обучение:

Ако съответното лице няма проблем, когато **НИЕ** управляваме ключовете, всичко е наред. Ако човекът настоява за собствения си ключ, тогава ние също **НЕ** трябва да го вземем! Например, една объркана дама (вече не можеше да отключи/заклучи сама) беше щастлива, ако можеше да носи връзка ключове със себе си - въпреки че тези ключове дори не принадлежаха на къщата. Евентуално уговорете **фиксиращи местоположения**: Куки за ключове, чекмеджета в шкафа в антрето и др.

Внимание! Ако някой е оставил ключа **вътре в бравата** и е сам, **при много ключалки НЕ МОЖЕ** да се отвори отвън **при спешен случай!**

Технически помощни средства за намиране на ключове:

Прости търсачки на ключове, които реагират на свиркане и издават звук или светлина.

Търсач на ключове с Bluetooth или тракер с GPS местоположение (внимание, защото това също отговаря на „наблюдение“ - вземете съгласие!).

Блокирането на стаи прави някои объркани хора агресивни.

Препоръчителна литература:

Интернет проучване, напр. „намиране на ключове“